

Rat u Avganistanu: Droga, pranje novca i bankarski sistem

By [Mahdi Darius Nazemroaya](#)

Global Research, October 10, 2008

17 October 2006

“Celicni zakon trzista kaze da potraznja odredjuje ponudu.” -The Economist

Rat u avganistanu: Droga, pranje novca i bankovni sistem

Avganistan, ova zemlja je situirana na veoma znacajnom raskrscu koji vodi prema centralnoj aziji, indijskom pod-kontinentu i bliskom istoku. Ono je geo-strateski i ekonomski veoma vaznoi iz vise razloga.

Prvo, Avganistan je glavni geo-strateski cvor koji zgodno pokriva bokove Irana, bivse sovjetske drzave i kinu. Njena lokacija je uvek bila znacajna. Vecim delom njene istorije ona je bila prelaz za ulazak prema Iranu, indiji i kini. Kasnije, od vremenena nezavisnosti od irana, avganistan je postao tampon-drzava izmedju irana, carske rusije (kasnije sovjeta), (britanske)indije i pakistana. Avganistan je idealno mesto da se stavi klin izmedju najvećih Evroazijskih sila i da se uspostavi trajna vojna prisutnost za buduće operacije u evroaziji.

Drugo, avganistan predstavlja stepenik u energetsku bogatu centralnu aziju, jer zaobilazi teritoriju irana, rusku federaciju i kinu. Ovo je veoma vazan faktor jer strane trupe kakve su americke ili britanske mogu upotrebiti avganistan za izbegavanje rivalskih sila. Energetski koridor koji prolazi kroz Pakistan i avganistan od nafthih i gasnih polja turkmenistana i centralne azije je oduvek bio veliki projekat za ameriku i njene kompanije vec godinama.

Vojne misije NATO snaga pod oznakom International Security Assistance Force (ISAF) su koncentrisane u jugozapadnom i severozapadnom avganistanu gde ce se i naci strategijski vazan koridor za prolazak naftne i gasa od centralne azije do indijskog okeana.

Pre 11 septembra 2001, Washington je vodio pregovore sa talibanskom vladom sa namerom za osiguranje ovog vaznog koridora.

Americki energetski interesi u avganistanu imaju direktan uticaj na post-talibansku politicku strukturu. Avganistanski predsednik Hamid Karzai je bio izabran od strane americke vlade (Decembar 22, 2001) i “medjunarodne zajednice”. Ovu odluku je bila doneta kao rezultat lobiranja kompanije Union Oil Company of California (UNOCAL). Karzai ne samo sto je bio njihov radnik, vec je i bio saradnik talibanske vlade, u pregovorima oko konstrukcije predlozenog trans-avganistanskog koridora. U stvari, nekoliko zvanicnika UNOCAL-a, kakvi su Zalmay Khalilzad1 su postavljeni kao specijalni izaslanici americke vlade i u avganistanu i u okupiranom iraku.

NATO ofanziva u zapadnom delu avganistana se moze sagledati kao osiguranje teritorija na kojima ce se graditi geo-strateski naftovod od centralne azije do Pakistana preko

avganistana.

Čak je bilo i planova da se rekonfigurise zajednička granica avganistana i pakistana da bi se olaksao protok nafte i gasa iz centralne azijske do obale indijskog okeana. Jednom sagradjen, naftni koridor i terminali na indijskoj obali ce predstavljati veliku pobjedu nad konkurentima kakvi su rusija, indija, kina i iranom. Ovo bi bila druga pobjeda posle otvaranja terminala Baku-Tbilisi-Ceyhan (BTC), drugog koridora koji zaobilazi rusiju, iran i kinu.

Kontrola avganistana je vitalna u odlucivanju buducih balansa snaga u centralnoj aziji i evroaziji, tako da onaj ko kontrolise avganistan ima snaznu polugu u bogatom delu evroazijskih masiva.

Trece, avganistan predstavlja znacajan region za proizvodnju opijuma, koji hrani crnu berzu narkotika izvan avganistana. Ovo je znacajno posto nezakonita trgovina narkotika je klasifikovana kao treca po obimu prometa i to gledajuci globalno odmah posle nafte i oruzja.

Polu-zaboravljeni opijumski ratovi

Opium i ilegalni narkotici su igrali relativnu nepoznatu ulogu, ali ipak istorijsku i centralnu ulogu u svetskoj ekonomiji i medjunarodnim odnosima. Nekoliko znacajnih ratova je pokrenuto zbog opijuma. Britanija i njene kompanije su najvise pokazivale interes za trgovinom droge. Jedna od tih kompanija je bila British East India Company (BEIC). India je bila upravljana od strane ove kompanije. U sustini interesi njihovih korporacija i njihove vlade su bili zajednicki te su se i preklapali.

Cele kulture i nacije su gledajuci istorijski bili izvitoperene i promenjene da bi se udovoljile latentne i sakrivene zelje britanskih ekonomskih krugova. Britanski ekonomski interesi su prisilno promenili mnoge zajednice i mesta. Na primer, britanci su prinudili irance da umesto svoje kafe piju njihov caj. Iranska zajednica je odustala od svog nacionalnog pica kafe za caj koji je dolazio iz indije jednostavno jer to bio ekonomski interes britanije. Do dana danasnjeg, iranske kafane se nazivaju "kafane" ali prevashodno sluze caj

Na dalekom istoku i jugoistocnoj aziji, opium je bio sastavni deo trgovine sa evropom. Na vrhuncu te trgovine, sredinom 1880, opium je bio jedan od najvrednijih roba u medjunarodnoj trgovini. Britanski izvoz opijuma iz indije je sistematski doprineo slabljenju kineskog otpora prema stranim kolonijalnim silama i balansiranju trgovinskog deficita koje je britanija imala sa kinom.

Britanske korporacije upravljajuci indijom ne samo sto su uspele da prisile kinesku vladu da se rasplamsa zavisnost od droga, nego su i prisili indijske farmere da samo gaje opium. U stvari uzgoj opijuma je bila nenormalna praksa medju indijskim farmerima. Britanci su efikasno naterali mnoge indijske farmere da postanu zavisni od uzgoja opijuma kao nacin prezivljavanja. Lokalne ekonomije mnogih zajednica u indiji su sistematski bile sputane od uzgoja redovnih kultura za prehranu zarad prodaje onog sto su britanski trgovci hteli da otkupe, a to je bio opium. Kulture za prehranu su davale farmerima izvesnu formu autonomije u odnosu na trziste i garantovale opstanak dok su ih novcane-kulture (opium) napravile zavisnim u odnosu na britanske interese. Tako se indija duboko zakopala u britansku kontrolu i eksploataciju od strane britanskih kompanija.

Jedan od razloga kolapsa kineskog carstva je bilo britansko sponzorisanost trgovina drogom i zavisnost od nje u aziji. Zavisnost od droge je postalo neverovatno u kini i uskoro su kinezi

bili prinudjeni da zabrane upotrebu opiuma za svoje stanovništvo zbog razarajućeg efekta na njihovo društvo, zdravlje, produktivnost, ekonomiju i kulturu.

Opium je bio veoma važan za Britance. Zavisnost od droge je također upotrebljavano za eksploataciju stanovnika i njihovih ekonomija. Zarada od opiuma je bio veoma značajan i unosan za Britance do te mere da su objavili rat Kini jer su ovi uveli zabranu na trgovinu opiuma. U sustini objavili su nepravedan rat Kini.

Kinesko carstvo je samo potvrdilo zabranu uvedenu još 1799, ali su britanske kompanije i trgovci jednostavno ignorisali zabranu i nastavili sa uvozom u Kinu. Zabrana je dovela do kriminalizacije trgovine i do drastičnog porasta cene.

Situacija u Kini je uporediva sa prohibicijom alkohola koja je bila u Americi od 1920 do 1933, sem što je trgovina droge u Kini imao duboki uticaj na kinesko društvo oticanjem kapitala. Tokom 1830-ih, vrednost opiumskog izvoza je daleko nadmasio međunarodni izvoz čaja. 1838 uvedena je smrtna kazna za sve kineske državljane koji poseduju ili trguju drogu. Čak i tada, Britanci su bili izuzeti od kaznenog zakona jer je kineska vlada nije želela da stvara probleme sa Britancima. Tokom 1838-1839 kineske vlasti nisu imale više izbora, nego da uvedu zakon kojim će se zabraniti unos opiuma koji su širile britanske kompanije i trgovci sa punom podrškom njihove vlade. Kina je krenula putem ekonomskog ambisa jer su kineske rezerve zlata i srebra upotrebljavane za kupovinu opiuma, što je dovelo do enormnog odliva kapitala iz Kine u Britaniju. Kinezi više mogli sebi da priušte da tolerisu britansku narko industriju. Kinezi su odbili da prihvate bilo kakav nov uvoz narkotika u svoju državu koje je sprovodila britanska vlada ignorisuci i krseci kineske zakone.

Britanija je objavila rat Kini 1840 i poslala je svoju ratnu mornaricu i trupe iz Indije. Kina je bila porazena i primorana da potpiše nepravedan ugovor o miru, ugovor iz Nanjinga (1842). Ovo je dovelo do novog talasa eksploatacije Kineza i drugog rata. Drugi opiumski rat je vođen zbog ugovora iz Nanjinga i on je doveo do potčinjavanja Kine stranim kolonijalnim silama, uključujući stacioniranje stranih trupa u kinesku prestonicu, prepustanje Hong Konga i Macaa te gubitka dela teritorija.

Lord Palmerston, britanski premijer, je dao važnu izjavu u vezi potpisivanja primirja u Nanjingu na kraju prvog opiumskog rata koja samo potvrđuje važnost narkotika u britanskoj ekonomiji:

“nema sumnji da će ovaj događaj koji će stvoriti epohu progresa civilizovanog dela ljudske vrste, voditi računa o najvažnijim komercijalnim interesima Engleske.”

Nasledstvo opijumskih ratova na moderni Avganistan

Istorijski, unosna trgovina drogom sponzorirana od strane Britanije u 19 veku je stvorila osnovu za opiumsku i heroinsku industriju u danšnjem modernom Avganistanu, koji danas proizvodi 92% svetskog heroina.

Gajenje je započeto u zlatnom trouglu (Laos, Burma, Thailand) u jugoistočnoj Aziji kao i u drugim delovima ovog regiona. Zaveštanje opiuma u Avganistana je rezultat istorijske trgovine droge od strane britanske imperije i razarajućeg sovjetsko-avganistana rata koju su inicirali Pakistan i Amerika. Tokom sovjetske invazije Avganistana je započeta značajna komercijalizacija i sadjenje maka, ovo je podržano i zaštićeno od strane pakistanske i američke obavestajne službe. Roba je bila namenjena zapadnom tržištu.

Medjunarodna trgovina droge: Trziste droge

Ako su u proslosti, britanija, holandija i portugalija aktivno ucestvovala u podrsci narko-trzistu, sta ih to sprecava da ta cine i danas, naracito ako se zna koji se mamutski profiti koje stvara ova industrija.

Ekonomski principi zasticeni od strane britanske vlade tokom opiumskog rata su istovetni i danas. Nelegalne droge su jos uvek roba koja sluzi kao komponenta u medjunarodnoj razmeni. Opium iz avganistana sacinja veliki deo svetskog narko trzista danas, koja se procenjuje po analizi UN na otprilike 500-600 milijardi dolara.

Narkotici su instrument americke spoljne politike, koji takodje pruza veliku podrsku zapadnoj ekonomiji. CIA u saradnji sa ostalim agencijama, kao sto su pakistanska ISI radeci zajedno u avganistanu su postavile tajne operacije koje pomazu trgovini droge:

“Nas zakljucak ostaje da glavna meta u efikasnom suzbijanju trgovine treba da bude sam Washington, a narocito njihove veze sa korumpiranim narko-vezama sirom sveta. Mi smo dokazali da su tajne prekomorske akcije koje je vodio Washington bili glavni faktor u generasinju opsteg obrasca dotoka droga u SAD-u, gde smo naveli vietnamsku generisanu epidemiju tokom 60-ih te avganistansku epidemiju tokom 80-ih koje su analogne glavnoj temi ove knjige: eksploziji kokainskog prometa u srednjoj americi tokom Reagan-ove ere nastaloj zbacivanjem nikaragvanskih sandinista. (Kokainska politika: Kokain, Oruzje i CIA u centralnij americi, , Jonathan Marshall i Peter Dale Scott, April 1998)

Michel Chossudovsky je pojasnio ekonomske mehanizme koji stoje iza trgovine droge:

Na osnovu racunica iz 2003, trgovina drogom prestavlja “trecu po redu globalnu robu po obrtu kesa odmah posle nafte i oruzja”
(...)

Avganstan i kolumbija su najvece ekonomije za proizvodnju narkotika na svetu koje napaja svetsko podzemlje. Obe zemlje su tesko militarizovane. Trgovina drogom je zasticena. Opsirno je dokumentovano da CIA igra centralnu ulogu u razvitku latino-americkog i azijskog trougla

MMF procenjuje globalno pranje novca izmedju 590 i 1500 milijardi dolara godisnje, sto prestavlja 2-5% bruto globalnog proizvoda GDP (Asian Banker, 15 August 2003). Najveci deo novca koji se opere MMF procenjuje da pripada trgovini drogom.

(*Who benefits from the Afghan Opium Trade?*, Global Research September 21, 2006)

Uspon opiuma pod okriljem NATO-a u avganistanu

U ekonomskom smislu potraznja je ono sto kreira ponudu. Ponuda opiuma i heroina su u stalnom usponu. Ovo se sve desava pred nosom NATO trupa. NATO tvrdi da tolerise odredjeni uzgoj opiuma da ne bi inicirali nasilje protiv njih.

Avganistan mora biti demilitarizovan. Da bi se ovo postiglo ne treba aktivna vojska, vec korenito zabraniti prisustvo oruzja, ovo ce najvise doprineti suzbijanju trgovini narkoticima. Export narkotika je to sto potstice uvoz oruzja u avganistanu.

Industrija vredna više milijardi dolara u avganistanu mora biti adresirana. Umesto eliminacije trgovine droge, strano vojno prisustvo je obnavlja i podpomaze.

NATO kao institucija je postao saucesnik u velikom poslu narko trgovine i kriminalnih aktivnosti. Opium ne samo sto nije reduciran, vec u stvarnosti cifre pokazuju da je u porastu. Ovo se sve desava pred ocima NATO snaga sto je potvrdilo nekoliko nezavisnih media.

Zavet da se eliminiše opium i heroin nije izvršen, već se krupno rusi

Avganistan je centar u medjunarodnoj proizvodnji i trgovini droge. Prema UK Guardian-u (October 3, 2001) britanski premijer Tony Blair je predstavio anglo-americku invaziju avganistana pod kontrolom talibana kao namera da se iskoreni trgovina droge. *“Talibansko oruzje je placeno zivotima mladih britanaca koji danas kupuju njihovu drogu na britanskim ulicama. To je drugi razlog zasto taj rezim treba iskoreniti.”*

Opravdanje za rat koje je iznalazio britanski premijer za javno mnjenje je samo retoricko, i imao je za cilj pridobijanja istog. Izjava Tony-a Blair-a je ironicna jer britanske i NATO su dozvolile razuzdano gajenje opiuma u avganistanu koji je pod njihovom potpunom kontrolom.

Britanski premijer je moralno odgovoran za iznetu izjavu i zavet, on je krivac za nehat i zbog zrtvovanja britanskih zivota. Obustava gajenje opiuma radi spasavanja britanskih je upotrebljeno kao opravdanje invazije avganistana 2001 godine. Invazija nije doprinula suzbijanju proizvodnji opiuma, vec suprotno.

Pranje novca i medjunarodne banke

Medjunarodni monetarni fond (MMF) je napravio izvestaj u kome se kaze: “ukupna kolicina novca koja se opera u svetu moze biti negde oko 2-5% bruto globalnom proizvoda (Gross Domestic Product – GDP). Upotrebljavajuci statistiku iz 1996, ovi procenti ukazuju da pranje novca varira izmedju 590 i 1500 milijardi dolara.

Pranje novca u sjedinjenim americkim drzavama i uopste gledajuci sire medjunarodno je kljuc problema. 91% od milijardi dolara koji se potrose na kupovinu kokaina ostaje u americi. On se deponuje u americki i kanadski bankovni sistem. Trgovina droge pomaze akumuliranju cvrstih valuta u americkoj i kanadskoj ekonomiji.

Obim pranja novca u americi se moze shvatiti na osnovu toga da je prakticno svaka novcanica u opticaju sadrzi “mikroskopski trag” kokaina. Ovo nije puka urbana legenda, vec verifikovana cinjenica podrzana od strane naucnika, forenzicara i FBI-a. Tragovi kokaina na svakoj americkoj novcanici oznacava intenzivnu upotrebu kesa kao osnovnog sredstva placanja u poslovanju sa drogom.

Najveci deo pranja novca se obavlja kroz medjunarodne komercijalne banke. Pranje novca u domacim americkim bankama se procenjuje na oko 100 milijardi. Ovo ukljucuje nekoliko najvećih americkih finansijskih institucija.

Bankovni sistem u severnoj americi i zapadnoj evropi sluze kao mesta na kojima se akumuliraju cvrste valute ostatka sveta kao jedan veliki sifon za prikupljanje cvrstog kapitala.

Cesar Gaviria Trujillo, bivsi predsednik kolumbije i bivsi generalni sekretar organizacije

americkih država je izjavio: 'ako je kolumbija krupna riba u trgovini drogom onda je amerika kit' i zahtevao je od američke vlade da se obustavi pranje novca u samoj americi i da stave više resursa za obustavu konzumiranja opijata u americi.

Pakistanska vojska i njihovi oligarsi također profitiraju od međunarodne ekonomije droge. Prema pisanju novinara Rahul Bedi-a: "osim sto kontrolisu Pakistan direktno i indirektno od vremena nezavisnosti od indije i sto kontrolisu nuklearnu silu, vojska ostaje najveći i najunosniji konglomerat biznisa."

Raouf Ali Khan, pakistanski predstavnik u komitetu UN za narkotike je rekao 1993 godine: "ne postoji nijedan deo pakistanske vlade gde nije prisutna korupcija zasnovana na drogama", te je i sama CIA, zloglasna organizacija koja također stoji iza međunarodne trgovine drogom, dala izveštaj za američki kongres 1994 da je heroin postao "životna krv pakistanske ekonomije i političkog sistema"

Veza između Kosova i NATO trupa u avganistanu

Pranje novca, trgovina droge i trgovina nelegalnog oružja su vrlo tesno povezani i formiraju međunarodno trojstvo. Na balkanu je ovo počelo kriminalizacijom albanske države (Republika e Shqipërisë) i kasnije Kosova.

Kosovo i albanija igraju veoma važnu ulogu u evroazijskom koridoru narkotika. Praktično nezavisna srpska provincija Kosovo, uglavnom nastanjena etničkim albancima, ima čvrste veze sa NATO trupama u avganistanu. Kosovo je bitan element u opijumsko-heroinskoj relaciji Azija-Evropa i služi kao odskocna daska za evropsko tržište narkotika. Obe države, avganistan i Kosovo su pod anglo-američkom dominacijom, "demokratizacijom", pod procesom "izgradnje nacije", sa američkim bazama na njihovoj teritoriji i u orbiti NATO snaga.

Bivša jugoslovenska republika makedonija i albanija koje su prezasicene narkoticima i oružjem su također deo Evroazijskog koridora droga.

Droga i oružje proticu u suprotnim pravcima. Oružje ulazi u koridor, dok droga iz njega izlazi.

Kosovski centar narko-industrije je vredan više stotina milijardi dolara godišnje u transportu i razmeni.

Oslobodilačka vojska kosova (KLA ili UCK na siptarskom) i njeni saradnici u albaniji, makedoniji, italiji, grčkoj i turskoj igraju vrlo važnu ulogu u trgovini drogom. UCK je posrednik u toj trgovini. Oni koriste onaj deo razradjene procedure trgovine da bi sebe naoružali i da bi sebe pozicionirali kao glavnog kontrolora običnog života na kosovu, u siptarskom delu zapadne makedonije i albaniji.

Kriminalizacija Balkana: Kako je lansirana industrija narkotika.

Prema pisanju Chossudovskog (The Globalization of Poverty and the New World Order – Globalizacija siromastva i novi svetski poretak), Albanija i Kosovo, su od početka 90-ih postali vrlo važni cinioci za avganistanski opijum i heroin koji se dalje šalje u zapadnu evropu.

"Trugao trgovine nafte, oružja i narkotika se razvio u mnogo kao rezultat embarga nametnut od strane međunarodne zajednice (odnosno, amerike, EU i NATO) na srbiju i crnu goru i blokade od strane grčke prema makedoniji. Kao rezultat imamo kolaps industrije i

poljoprivrede koji je stvorio vakum u ekonomskom sistemu sto je dovelo do eksplozije u trgovini drogom. Kasnije je ova trgovina postala vodeci sektor, vazan izvor u medjunarodnoj razmeni i plodno tle za kriminalne grupe.

(...)

Trgovina narkoticima i oruzju je namerno razvijana uprkos prisustvu, od 1993, vise od 800 americkih vojnika na albansko-makedonskoj granici sa mandatom za sprovođenje embarga ... prihodi od nafte i narkotika su upotrebljavani za finansiranje kupovine oruzja (cesto u direktnoj razmeni): isporuke nafte makedoniji (prolazeci grcki embargo 93-94) su sluzile za pokrivanje heroina kao i za kupovinu kalasnjikova za Kosovo.

Ova siroka isporuka oruzja je precutno prihvacena od strane zapadnih sila na osnovu geo-strateskih potreba; zajedno Washington i Bonn su favorizovale ideju stvaranje "velike albanije" (kontrolisane od strane anglo-americke alijanse i francusko-nemackih interesa) sirenjem albanije na Kosovo i zapadne delove makedonije. Ne iznenadjuje, da je postajala "prigusena cutnja" u medjunarodnim medijima u vezi sverca oruzja na kosovu "sverc oruzja i droge se u osnovi zasniva na geo-politickim potrebama...na kosovu, ovaj sverc puni geo-politicke nade i strahove"

Dezinformacije od strane NATO trupa u avganistanu

Eric Margolis, osvedoceni konzervativni novinar je izjavio:

"Nemojte verovati on sto nasi mediji i politicari pricaju o avganistanu. Priblizno sve informacije koje dobijamo u vezi tog rata dolazi od americkih ili NATO oficira za vezu sa javnoscu ili "ubacениh" novinara koji su papagaji vojnih pamfleta. Zapitajte se, kad ste zadnji put culi izvestaj od nekog novinara da pokriva talibansku ili druge pobunjenicke grupe?" (Septembar 19, 2006)

Kanadska vlada, izmedju ostalih, je pocela program obuke vojnog personala da postanu novinari - radi kontrole informacije koje odu iza kontrolisanih iinformicija ubacenog novinarstva.

Takodjer se mora spoznati da su pobunjenici deo sireg pokreta otpora u mnogim delovima avganistana. Mediji pogresno zovu ceo ovaj pokret "talibanski". U avganistanu, NATO trupe indentifikuju avganistanske pobunjeike kao anti-koalicione milicije. Ovaj naziv oznacava cinjenicu da se NATO trupe bore sa razlicitim multi-etickim grupama koje vide NATO kao okupatorsku silu. Problem ljudskih prava i stranih placenika je takodjer veliki problem i nesto sto pobudjuje nasilje medju stanovnistvo avganistana.

U prilog medijskim dezinformacijama postoje mnogi izvestaji koji vode stranputice ili su iskrivljeni. Postoje mnoge osobe koje tvrde da predstavljaju avganistanski narod i da su sampioni u ljudskim pravima kao sto je avganistancki predsednik i clanovi neizabranog Loya Jirga (avganistanski kvazi parlament). Mnogi clanovi medjunarodnog pokreta protiv rata su bili zavarani od strane ovog tela i njihovih clanova koji pretenduju da budu lideri u ljudskim pravima i pravima zena, jer su u sustini sponzorisani od strane americke vlade.

Ova forma se zove "proizvedeno neslaganje", opozicija (suprotno misljenje) stvara iluziju da postoji stvarna politicka opozicija u avganistanu, ona se koristi da bi se zavarao anti-ratni pokret u svetu.

Talibanski pokret: Kreacija američke obavestajne službe CIA

Talibanski pokret je kreacija američke obavestajne službe CIA i pakistanske službe ISI. Talibanska vlada je uspostavljena 1996 kao marionetska vlada anglo-američkim interesima.

Zabluda je pretpostavka da je sovjetska invazija predhodnica ekstremizma i militarizma u avganistanu. U stvarnosti, stvaranje ovog ekstremizma u avganistanu je delo obostrane saradnje američke CIA i pakistanske ISI u najvećoj operaciji u istoriji koju je predvodila CIA. Konstrukciju rata u avganistanu je planirano od strane amerike, koja je i stvorila avganistanske mudzahedine i nakon njih talibane. Prema Zbigniew-u Brezinskom, SAD su startovale operacije za podsticaj građanskog rata zajedno sa pakistanskim vezama pre sovjetske vojne intervencije 24 decembra 1979.

Bivši američki savetnik za nacionalnu bezbednost Zbigniew Brezinski, je tokom intervjua datom *Nouvel Observateur* otkrio, da su zvanične directive za tajne operacije i stvaranje građanskog rata i suprostavljanje pro-sovjetskoj vladi date od strane američke vlade još 3. jula 1979. To je šest meseci pre nego što su sovjetske trupe ušle u avganistan. Ima indikacija da su aktivnosti američke službe počele mnogo pre 1979.

Povratak Talibana, manipulacija anti-ratnim pokretom i demonizacija severnjacke alijanse.

Izgleda da se SAD i NATO pripremaju za reinstituciju talibana u politički život avganistana na ustrb severnjacke koalicije.

U.S. Senator Bill Frist iz Tennesseea (Republikanac) je pozvao da se talibani uključe u avganistansku vladu. Ovo je značajno jer je Pakistan napravio ugovor sa pakistanskim orijentisanim delom talibanskog pokreta u Waziristan-u. Frist je i lider većine u senatu i među vodećim je republikancima. NATO se takođe uključio u razgovore sa talibanima, najverovatnije preko pakistanskih kanala i predsednika Hamida Karzaia.

Talibani su nekad služili američkim interesima i sad im izgleda sledi nova uloga da opet postanu sluge američkim interesima u avganistanu. Talibani su za sada bili njihovi najpouzdaniji partneri – mnogo više nego sadašnje grupe koje su nekad bile saveznici Moskve, Teherana i Pekinga i koji bi još uvek mogli da se vrate starim vezama. Talibani bi čak mogli sad da budu mnogo kooperativniji nego nekad.

Severnjacka koalicija, koja nije andjeoska, je tesko diskriminisana u demonizovana. Ovo ima za cilj kreiranje osnove budućim operacijama i zavaravanju u avganistanu.

Takođe ima pokušaja da se manipulise anti-ratnim pokretima u cilju ostvarivanja ciljeva. SAD i njihovi glavni mediji su portretisali severnjacku koaliciju kao saveznika amerike, dok je činjenica da su nekad bili opozicija američkoj intervenciji pre 11. septembra. U vezi sa ovim, ima indicija da je *pakistanska ISI u saradnji sa pojedincima iz severne koalicije, bila uključena u ubistvu lidera koalicije Ahmad Shah Massoud-a*. On je bio meta samoubilačkog napada dva dana pre tragičnog 11. septembra.

Ironicno, SAD koriste anti-američko raspoloženje od anti-ratnog pokreta i opsteg javnog mnjenja za sprovođenje krajnjih ciljeva.

Beleške:

1 Zalmay Khalilzad is the Afghan-born U.S. Ambassador to Iraq and both a member of the PNAC (Project for the New American Century); he also attended the American University of Beirut in Lebanon and helped created sectarian tensions and division between Muslims, the Druze, and Christians during the Lebanese Civil War. Zalmay Khalilzad was also one of the middle men between the militias who killed Palestinian civilians in Lebanon and the Israeli government.

2 Professor John F. Richards, *Opium and the British Indian Empire: The Royal Commission of 1895 Lecture*, University of Cambridge, United Kingdom, May 23 2001.

http://www.drugpolicy.org/library/opium_india.cfm

<http://fds.duke.edu/db/aas/history/faculty/richards>

Professor Peter Ward Fay, *The Opium War, 1840-1843* (Chapel Hill, University of North Carolina Press, 1975).

4 *Ibid.*

5 *Ibid.*

6 Thomas Roy, *China: The Awakening Giant*, Chapter 2: Opening to the West (Toronto: McGraw-Hill Ryerson Ltd., 1981), pp.15-28.

Note: Pages 27-28 have a detailed and reader friendly directory of suggested readings, research material, and sources in regards to the Opium Wars and the British involvement in the narcotics (opium) industry in regards to the exploitation of China.

7 UNODC Statement on *The Opium Economy in Afghanistan*.

8 Professor Michel Chossudovsky *America's "War on Terrorism,"* Chapter 2: Who is Osama bin Laden?, pages 26-27, Global Research, Centre for Research on Globalization (CRG), Pincourt (Québec), 2005.

9 Professor Michel Chossudovsky, *Who benefits from the Afghan Opium Trade?*, Centre for Research on Globalization (CRG), September 21, 2006.

<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=viewArticle&code=CHO20060921&articleid=3294>

10 *The Economic Impact of the Illicit Drug Industry*, Transnational Institute (TNI).

<http://www.tni.org/crime-docs/impact.pdf>

11 Professor Asad Ismi, *Drugs and Corruption in North and South America*.

12 *Ibid.*

13 *Ibid.*

14 Rahul Bedi, *Pakistan's military is country's largest business conglomerate*, Indo-Asian News Service (IANS), October 12, 2006.

15 Professor Asad Ismi, *A U.S.-financed Military Dictatorship: Pakistan has Long, Bloody History as the Terrorist Arm of U.S.*, CCPA Monitor, Canadian Centre for Policy Alternatives (CCPA), June 2002.

16 Eric Margolis, *Afghanistan: Time for Truth*, September 18, 2006.

http://www.ericmargolis.com/archives/2006/09/afghanistan_tim.php

17 *Military wants to turn soldiers into 'journalists' to win minds overseas*, Brandon Sun, September 21, 2006.

http://www.brandonsun.com/story.php?story_id=29952

Bergen, Bob; *Military Censorship Hiding in Plain Sight*, The Hamilton Spectator, October 13, 2006

18 *The CIA's Intervention in Afghanistan*, Interview with Zbigniew Brezinski, *Le Nouvel Observateur*, January 15-21 Issue, 1998, p. 76.

Also analyzed in Michel Chossudovsky, *America's "War on Terrorism"*, *Op. cit.*

19 Jackie Dent, *Is it time to negotiate with the Taliban?*, Cable News Network (CNN), October 5, 2006.

<http://edition.cnn.com/2006/WORLD/asiapcf/10/05/taliban.talks>

Include Taliban in government, says U.S. senator, The Associated Press, October 3, 2006.
Featured by the Canadian Broadcasting Corporation (CBC),
<http://www.cbc.ca/world/story/2006/10/03/taliban-frist.html>
20 Musharraf's Waziristan deal a sell off to the Taliban, India Defence, October 14, 2006.
<http://www.india-defence.com/reports/2607>

Originalni tekst možete naći na Globalresearch.ca

Tekst na srpskom jeziku možete naći na gorandavidovic.com

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Mahdi Darius Nazemroaya](#), Global Research, 2008

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Mahdi Darius Nazemroaya](#)

About the author:

An award-winning author and geopolitical analyst, Mahdi Darius Nazemroaya is the author of The Globalization of NATO (Clarity Press) and a forthcoming book The War on Libya and the Re-Colonization of Africa. He has also contributed to several other books ranging from cultural critique to international relations. He is a Sociologist and Research Associate at the Centre for Research on Globalization (CRG), a contributor at the Strategic Culture Foundation (SCF), Moscow, and a member of the Scientific Committee of Geopolitica, Italy.

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca
www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca